

LETO A

ŽUPNIJSKO
GLASILO
Gospodovo leto
2017
Mačkolje

25. navadna nedelja

GODOVI IN MAŠNI NAMENI

(Križpot, Mont, Čukovec)

pon. 25. 9.	Nikolaj iz Flüe, kmet; Firmin, škof, mučenec			
tor. 26. 9.	Kozma in Damijan, mučenca			
sred. 27. 9.	Vincencij Pavelski, ustanovitelj lazaristov			
čet. 28. 9.	Venčeslav (Vaclav), mučenec			
pet. 29. 9.	Mihael, Gabrijel, Rafael, nadangeli			
sob. 30. 9.	Hieronim, duhovnik, cerkveni učitelj; B. sl. Andrej Majcen, misijonar			
Ned. 1. 10.	26. MED LETOM, ROŽNOVENSKA; Terezija D. J. redov., c. uč.	8.30	vsi ++ v družini Bucik	Sv. Barbara

Odgovorni za pastoralo: Metod Lampe

GSM +386 31856136 ali na številki Vodafone IT +39 3298982457
zupnija.mackolje.org

Grafična
postavitev:

A. Novak

25. nedelja med letom *Slomškova*

CERKEV SV. BARBARE - KOROŠCI

Bl. Anton M. Slomšek,
sv. Rupert Salzburški, škofa 24. september 2017

MARIJINA PRIKAZOVANJA V FATIMI - 36. del

Od Lucijinega mnenja o Frančišku se nasprotno razlikujejo mnenja drugih: zdravnik dr. Karel (Carlos) Mendes ga je opisal svoji bodoči ženi: »Prišel je Frančišek. Na glavi je imel čepico, na sebi suknjič, pod katerim se je videla srajca in ozke hlače, skratka mož v pomanjšani obliki. Izredno lep obraz, živ pogled in na videz navihanec. Brez zadrege odgovarja na moja vprašanja.« Dvajset dni pozneje je lizbonski kanonik dr. Formigon po zaslišanju Frančiška zapisal: »Devetletni deček, ki vstopi brez zadrege v sobo, kjer smo bili, s čepico na glavi, gotovo zato, ker se ni spomnil, da jo mora sneti. Povabil sem ga naj sede na stol poleg mene; takoj je ubogal, ne da bi se upiral.« Dr. Alonso v Uvodu v Lucijine Spomine takole označi Frančiška: »Ta dva izvlečka iz pristnih in izvernih dokumentov dokazujeta, da je bil Frančišek pred prikazovanji in med njimi že vesel, živahen pastirček, ki ni poznal zadrege, pravi 'hribovec', brez kakršnih koli predsodkov, napak ali kompleksov«. (Fatima – okno upanja Salve Ljubljana 2013 str. 34)

MISEL IZ FATIME:

Za nekatere je fatimsko sporočilo danes že zelo odmaknjeno in zastarelo. Papež sv. Janez Pavel II. je mislil drugače, saj je dejal, da je danes fatimsko sporočilo »aktualno in nujno bolj kot kdajkoli prej«. (Fatima – okno upanja Salve Ljubljana 2013 str. 16)

MISEL IZ SVETEGA PISMA:

Prerok Izaija piše: »iščite Gospoda, dokler se daje najti, kličite ga, dokler je blizu! Kajti moje misli niso vaše misli in vaša pota niso moja pota, govori Gospod. Kajti kakor je nebo visoko nad zemljo, tako visoko so moja pota nad vašimi pōti in moje misli nad vašimi mislimi.« (Iz 55, 6. 8-9)

IZ ŽIVLJENJA SVETNIKOV:

30. septembra godujeta sveti Hieronim in **SVETI GREGORIJ RAZSVETLITELJ ali ARMENSKI, škof**. Že v drugem in tretjem stoletju so misijonarji iz Mezopotamije in Sirije delovali v Armeniji. Število kristjanov je bilo precejšnje in so jih v tretjem stoletju že preganjali. Armenci pa Gregorija Razsvetlitelja po pravici častijo kot svojega pravega apostola, ki je razsvetlil deželo z lučjo vere. Gregorij naj bi bil sin plemiškega Pata Anaka, ki je umoril armenskega kralja Hosrova. Ko je umirajoči kralj ukazal, naj morilčevo družino iztrebijo, je neki trgovec skrivaj odnesel malega Gregorija v Cezarejo v Kapadokiji. Tam je bil krščen in se poročil. Imel je dva sinova, ki ju tudi častijo kot svetnika. Z Gregorijem je bil iz domovine izgnan tudi kraljevič Tiridat. Ta se je leta 287 z rimsko vojsko odpravil v Armenijo in s pomočjo Dioklecijana zasedel očetov prestol. Nato je tudi Gregorij prišel na kraljevi dvor. Ker se je trudil za širjenje krščanstva, je pri kralju prišel v nemilost. V vasi Erez so ga mučili in vrgli v globok jašek. Tam je prebil petnajst let. Kralj Tiridat se je pridružil Dioklecijanu v preganjanju kristjanov. Okoli leta 300 je Tiridat prenehal preganjati kristjane. Poklical je Gregorija in se dal krstiti. Poslej se je Gregorij zelo prizadeval za spreobračanje ter za vzgojo domačih duhovnikov. Okoli leta 315 je bil posvečen v škofa za Armenijo. Organiziral je hierarhični red v armenski Cerkvi, da se je mogla skladno razvijati. Potem je prenesel vodstvo na sina Aristakesa. Sam se je umaknil v samoto, kjer je živel kot puščavnik in umrl okoli leta 328. (Leto svetnikov 3, str. 783, Mohorjeva družba Celje 2000)

Začenjamo mesec oktober. V Fatimi je Marija že pri prvem prikazanju imela v rokah **ROŽNI VENEC** bele barve z belim križcem. Ob drugem prikazanju je naročila: **»Molite rožni venec vsak dan«**. Rožni venec je kot lestev. Po njej se vzpenjamo k odrešenju, je dvigalo, ki nas dviga v nebo. Z njim slavimo Boga, ki je po svojem Sinu odrešil svet. **Molimo rožni venec doma in v cerkvi!** Z nami je Marija. Častimo tudi njo!

Pridružimo se slovenski Cerkvi, ki **od 1. do 8. oktobra** obhaja **TEDEN ZA ŽIVLJENJE**. Vsi bodimo varuhi in branilci življenja. Saj je toliko načrtnih napadov na človeška življenja: splavi, evtanazija, slabe socialne razmere, ki mnoge pehajo v človeka nevredno življenje, da ne omenjamo samomorov in smrtnih obsodb. Razmišljajmo in spodbujajmo druge k spoštovanju človeškega življenja. S hvaležnostjo sprejemajmo življenje kot Božji dar ter Boga slavimo in hvalimo za vsak trenutek življenja.

Prav je, da vemo: **BI. ANTONI MARTIN SLOMŠEK** je zavetnik učiteljev, krščanskih vzgojiteljev, kmetovalcev. Zatekajmo se k njemu!

KOTIČEK ZA SVETO MAŠO

Arcanum izhaja iz arca; ta pa iz arcere, kar pomeni držati daleč, skrivati, varovati pred pogledi neposvečenih. Zato so na napisih in slikah evharistijo skrivali pred pogani s simbolom ribe in z drugih simboli. Morebiti je napočil trenutek, da bi znova uvedli disciplinam arcani. (o njej glej v Oznanilih pretekle nedelje!) Ne v oblikah, ampak v duhu. Sedaj nevarnost ne tiči toliko v tem, da bi bila evharistija oskrunjena (žal, obstaja tudi to), kakor v tem, da bi postala banalizirana, zvedena na nekaj »vsakdanjega«, s čimer je mogoče ravnati lahkomišlno in nepremišljeno. Duhovniki morajo najprej sami sebe spomniti na to, ker so vsak dan v stiku s Kristusovim Telesom in Krvjo, »varuhi«, ki jih je obvezala Cerkev, in so najbolj izpostavljeni tveganju privajenosti, tveganju, da bi pozabili, da gre za Boga in da je Boga treba častiti. Ko gre za Boga, mora zaupanje zmeraj spremljati spoštovanje. (R. Cantalamessa: Evharistija, naše posvečenje. Ljubljana 2004, str. 133)

KATEKIZEM KATOLIŠKE CERKVE:

Tako je vse krščansko življenje občestvo z vsako od Božjih oseb, ne da bi jih kakorkoli ločevalo. Tisti, ki slavi Očeta, dela to po Sinu v Svetem Duhu; tisti, ki hodi za Kristusom, dela to zaradi tega, ker ga Oče priteguje in ga Sveti Duh nagiblje. (KKC 259b)